

உ
சுணபதிதனை.

86
2-75

அருணகிரியந்தரதி.

இவை

தெய்வத்தன்மைவிளங்கிய

குணைநமசிவாயதேவர்

அருளிச்செய்தமூலமும்,

சுளத்தூர்

வேதகிரிமுதலியார் குமாரர்

ஆறுமுகமுதலியாரால்

செய்தமொழிப்புகையும்.

இஃது

சிதம்பரம்

கருணாநந்தசுவாமிகளால்

பார்க்கவியிட்டுச்

சித்தாதிப்பேட்டை

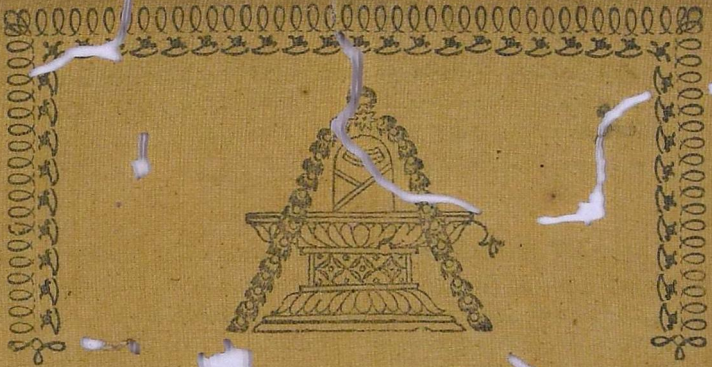
நாராயணசாமிமுதலியா

ரவர்களால்-தமது

பிரபாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தஞ்சாவூர் - எப்பிரகம்.

சிவமயம்.

அருணகிரியந்தாதி

மூலமும் உணையும்,

காப்பு,

விறாயகரி துந்,

சித்திரமும் பத்திரமும் செந்திரவைச்சேரிவிக்கும்
பத்திரமெய்ஞ்ஞானம்பாவிக்கும்-மொத்தி
யரிமுனைக்காய்ந்தவருணைசரிதந்த
கரிமுனைக்கைதொழுது கால்

தென்பொருள்.

ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானந்தரீரணியசம்மார நிமித்தம் கற்றுணில்
நாசிக்கமாயுதித்து ஆவ்ரராஷைதனுடையமார்பைப்பிளந்து உதி
ரத்தைக்குழுத்ததால்வெறிகொண்டு லோகாலோகங்களையெல்லா
ம் அதம்பண்ணையத்தனித்தகாலத்தில்சரீர்க்குலபட்சியாய்அவநா
ரஞ்செய்துநாசிக்கத்தைப்பிளந்துவைகுந்தத்துக்கனுப்பிய அரு
ணசைகசுரர்புத்திரராகியயானைமுகத்தையுடைய விறாயகக்கடவு
ளைத்தொழுதவர்களுக்குகாரியசித்தியும்தல்புத்தியும்இவட்சமிக
டாட்சமும்தெய்வபுத்தியும் மெய்ஞ்ஞானமும் உண்டாம் என்ற
வாறு,

காரிகொண்டமேனியனுபகஞ்சனுகாணப்பெருமை
காரிகொண்டினைசெய்வா ம்புலியிற்-சீர்கொண்
டருணகிரிமேவுசின்மறவைய நீர்வண்டிக்
கருணபுரியாதிருந்தக்கா

இதன் பொருள்,

மேகம்பெர்ன் தரிசோததையுடையமகாவிஷ்ணுவும் தாமரை
மலரி லுதித்தபிரமதேவனும் காணாதற்கரிய உமது பெருமைமைய
இப்பூமியிற் கண் ணுள்ளவர்களில் யார் அறிந்து துதிக்க வல்லவர்க
ளையெல்லையெய்தித் திருவண் ணுமலையில் எடுத்தருளிய ஐயனே
நீர் கிருபைசெய்யாவிடில் - என்றவாறு (க)

காலமலர் தூவக் கருத்தநியாதாயே
வேலைவிடமுண்டவிமலனே - மேலார்
வாசிகனே கண்டலித்து வாழ்விக்குறிச்சொண்கிரி
தேசிகனே நீகண்டாய்திக்கு

இதன் பொருள்,

திருப்பாற்கடலிலுதித்த விஷ்ணுவை உமது நிர்மலஸ்வரூப
னேழும்மூர்த்திகளுக்கு உமது கியகடவுளே நிர்மலஸ்வரூபன்
னும் அருணாகலத்திற்க்கிப்பனே சராசரங்கனையனாய் உமது உசிந்
ருந்தபாபானே காலயிற்றல்லமலர் னைக்கொண்டி பத்தியடனே
உமதுபாதாரசிந்தத்ததைத் துதிக்கத்தக்க அறிவினலாத எளியேனு
க்கு உம்மையெல்லாமல் வேறுதிக்குண்டோ இல்லை - என்றவாறு (உ)

திக்குவெறிநிலைருவுளமேயன்மாம
விக்குவெனைக்காய்ந்தவரிசனே - விக்ஷிபந்
தன்னை யுண்டசொண்கிரித்தாணுவே நாடுமக்கும்
பின்னையுண்டோ நியல்வாற்பெக

இதன் பொருள்,

கருப்பைவிலக்கவெனைத் தசராசரங்கனே மயக்கும் மஹிமத
னை நெற்றிக்கண் ணுடையரித்த அருணாகலக்கடவுளே திருப்பாற்கட
லிலெழுந்த விஷ்ணுவையுமதுமட்பொலிண்ட காலகாலனே அடி
யேனுக்கு உம்மையெல்லாமல் வேறுதிக்குண்டோ கொள்ளு -
என்றவாறு, (ஈ)

பேசுமலர் வஞ்சப் பிறப்பாறுக்கு முழித்துவகில்
விசுபுழ்ச் சொண்கிரிவித்தகா - மாகிலா

வண்ண மலையானே யன்றோவயிற் றெண்ணையுருப்
பண்ணு மலையாகண் பா

3

இதன்பொருள்,

மெய்யன்போடு துதிப்பவர்களுடைய பிறவிக் கன்பத்தை
மாற்றுவாரென்று இப்பூயியின் கணுள்ள புண்ணியவாசன்கள் புசுழ
ம் அருளுசலக்கடவுளை இதுவடையில் பிறவிக் கண்பத்தினுடைய
அடியேனை இனியாவது தாய்வயிற்றி னுருப்பயித்தாமல் கிருபா
நோக்கஞ் செய்யும் என்றவாறு, (ச)

பாராம னியிருந்தாற் பாரீயிற் றியேனாக
காரவாரி சோணகிரி யண்ணலே தீரப்
பிறப்பை யசற்றதற்கும் பிஞ்சுகனே குழந்த
விறப்பை யசற்றதற்கு மின்ன

இதன்பொருள்,

முடனாகிய அடியேன்பெரிச் தேவரிக்கடாக்கழ்வைத் தூட்
கியவனிடில் இப்பூயியில் என்னை இரக்கிக்கப்பட்டவ ருண்டோ
இக்கி திருவண்ணாமலையில் வாசஞ் செய்குநீர்த்தனே பிறப்பிறப்
பெண்ணுஞ் சாத்திரத்தில் அடியேனாழ்க்க விரும்பும் அருள் செய
யும் என்றவாறு (ரு)

இன்றுபொ காவோ விருவினையு மும்மலமு
நின்றுகமி யெனை நெருக்காம - னென்றிதரு
மாரணனே சோணகிரி யத்தனே மாறேயிற்
காரணனே நீநினைந்தக் கால

இதன்பொருள்,

அடியேனைப்பற்றியிருக்கும் இருவினையென்னும் தல்வினையி
வினையும் மும்மலமென்னும் ஆணவம்-மாயை-காமியமும்- எனி
யெனைவருத்தாமல் இன்றேநீக்காதோ தல்லகுவிர்ச்சிபொருத்தி
யகக்கையைச் சடாமகுப ிற்றறித்த அருளுசலக்கடவுளை ஸ்ரீ
மகா விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் கணுதந்தாயவரித்தனே தேவ
ரிக்கிருபாநோக்கஞ் செய்தால் - என்றவாறு, (கூ)

காலன் தனக்கஞ்சக் காரணமென் னெஞ்சமே
யால முகுந்த வருணைசன்-கொலத்தை
தேசமுந்து நீருநி னிக்காம னின்றலைக்கும்
பாசமுந்து நீக்கும் பீரன்

இதன்பொருள்,

அருஞானம்பொருந்திய என்னுந்நெஞ்சமே நீ இயமனுக்கு
ப்பயப்படவேண்டிய காரணமென்ன விஷித்தையுண்ட அருணா
சலக்கடனை பக்கியுடனெனினித்தால்உண்ணேவிட்டு நீகாமவரு
ந்தும் பாசபறந்தகனையறுப்பாரி-என்றவாறு (எ)

பரமனீயென்றுபணிந்துருகிப் பாடித்
கரஞ்சேரித்து நீர்சோரக் கண்கள் - வரங்கேட்ட
வென்னவா வின்படியே பீந்தா விதற்குணை
மன்னவா நனைக்கைக் மாறு

இதன்பொருள்,

பரமேஸ்பரஸ்நீயென்று பக்கியோடுதெண்டனிட்டுநோ
த்திரஞ்செய்து இருகரங்கனையும்சிரசின்மேற்கூப்பி இரண்டிசண்
களிலும் ஆனந்தவெள்ளம்பொங்குகின்ற அடியேன் ஆசையுடனே
கேட்டவரங்கனையெல்லாம்எனதுகருத்தின்படியேகொடுத்திரீ அ
ருணாசலத்தில்கிண்க்கும் என்னையனே இதற்கு என்னுந்நெய்யப்ப
ட்டபிரதிபுபகாரம் ஒன்றுக்கானேனென்றவாறு (அ)

மாறுகொண்ட தானமனோதமெல்லாந் தனித்து
விறுகொண்ட சோணகிரி விடவாறு வகாசுட
செஞ்சடையாய் நினைந் தெரிசித்தல்யெண்டுமென்கண்
பஞ்சடையாமுன்னே நின்று

இதன்பொருள்:

உம்முடைய மகிமைபறியால் விரோதங்கொண்டகக்கனா
டைய எண்ணக்களைக்கெடுத்து வெற்றிபெற்ற அண்ணாமலையா
னே கங்காதேவியைத்தரித்த சிவந்த சடாமுடத்தை யுடையவ
னே வயதுமுதிர்ந்து எண்கண்கள் பஞ்சடையாமுன்னம்மேவரீ
ரை பத்தியுடனேகண்டு தரிசிக்கவேசாயிம்-என்றவாறு (ஊ)

பரிந்தணிந்தவெண்ணிறம் பாடி புந்திக்கண்ணு
மரிந்தசிர மாலை யழகுந்-தெரிந்
தெருக்குமாம் வல்லினையை நீக்குபருணைசத்
சருக்குமாக் கொலக்கனேத்து

இதன்பொருள்.

தம்மைவருந்துகின்ற கொடியவிஷையை அகற்றும் அருணா
சலக்கடவுளி ஓருய மெப்படி யெனில் பிரகாசத்துடனேயணி

நீத மெண்ணீறம், நாகாபரணமும், அக்கினிக் கண்ணும், உருத்திர
சிகளால் அறுத்த கோர்த்த சிரமாலையும் பொருந்திய நாம வ
தைக்கண்மேற் துதிப்பாய்- என்றவாறு.

கோலாபதற் றெழுச்செஞ்செ கூப்பிடுங் காணாத
கோலா குருவடிவு கொண்டேதா- னுந்
தரித்த பிரான் சொணைசன் னுன் முனிந் து வெளை
பெயரித்த பிரான் வந்தா னிதென்

இதன் பொருள்.

அஞ்ஞானம் பொருந்திய என்மனமே பிரமாவிஷ்ணுவா
ந்நேழிக் காணாதற்கரியவரும் திருப்பாற்கடலி வெழுந்தகானது
டலிவித்ததைக் கண்டத்திறந்தவரும் மன்மதனை எரித்தவருமாகி
ய அருணாசலக்கடவுள் குருவடிவங்கொண்டுவந்த தென்னகாரண
ம்- என்றவாறு, (மக)

என்ன தவப்பயனோ வேளையேற் கென்றறியென்
முன்னமறை காணாத முக்கண்ணு- நின்னையே
தேய்கைக்குஞ் சொண்கிரி தேசிகனே நிற்புகழைப்
பாடுகைக்குப் பெற்ற பயன்

இதன் பொருள்.

நான்கு வேதங்களும் தேழிக் காணாதற்கரிய அருணாசலக்கட
வுளை ஏழையாகிய வால்முன் சன்னத்தின் என்னபண்ணியஞ்செ
ய்மேனோதேவரீன ஆசையோடு தேயிதற்கும் தேவரீரது கோத்தி
யைத் துதிக்கும் ஏதுவாகிய பலனைப் பெற்றேன்- என்றவாறு (மக)

பெற்றோம் பலனைப் பிறந்ததினா னெஞ்சமே
பற்றோ மனத்தி லனராதம்-பற்றுவா
ருள்ளலைக்குந் தீவினைய யோட்டு மருண்கிரி
வள்ளலைச் சொண்டாட வரம்

இதன் பொருள்.

மனமே நாம் இந்த பாண்டசனை மெரித்தால் மெய் யன்
பொரு துதிப்பவர்களது சேவையைச் சந்திக்கும் அருணாசலக்கடவுளை
துதிக்கவாழ் பெற்றோம் என்றவாறு (மக)

வரம்பலிக்கு பெய்துஞ் சவாழ்வே பவிக்குந்
திரம்பலிக்குச் செவ்வம் பவிக்கு- முரம்பலிக்குஞ்
சொணா சலனைச் சுவாமிதனை யுள்ளத்தே
காணா சருத்தென் கருந்து

இதன்பொருள்

அருளுனத்துக்கிடமாகிய என்மனமே அருணாசலக்கடவு
னத்துத்தால் நின் கைவரமும் மெஞ்ஞானமும் நீட்டத்தவாய்வு
தல் லபுத்தியும் இவட்கமிடாட்சமும் தயிரியமுமுண் ளாகும் அக்க
டவுளை நின் னயுதவரன் னது மெஞ்சம் என்ன மெஞ்சம் - என் தவறு,

கருத்திலருணைசன்கஞ்சமலரித்தானே
யிருத்தினைப்பாணபென்னும்-வருத்துமோ
நாட்டுப்பலவாரிநா நாடோறும்பின்னொடர்ந்து
வாட்டிப்பிறநிதோய்வன்பு

இதன்பொருள்,

ஸ்ரீசைலாயபதியாகிய அருணாசலக்கடவுளது மாமனாமலனா
யொத்த இரண்டிபாதங்களை யும் மனத்தினிருத்தித் துதிப்பவர்களை
எழுவகைக்கொற்றமாகிய சிவராசிகளைத் தோடர்ந்துபிறந்துபிறந்
திறக்குப்பிறவிதோயானது வருத்துமே-என்றவாறு (யரு)

வன்பெருக்கிற்கல் மிகக்கும்வாய்முதலைபிள்ளைநரு
மென்புருக்கொள்பொருநிருக்கமே-என்பருக்கு
நாட்டுக்குருமொண்டி நாடனடியாரிமூவரி
பாட்டினிசைக்கேட்டபரம்.

இதன்பொருள்,

பூமியிலுள்ள அன்பீசருக்குஞ்ஞாழரித்தமாகிய மெய்ஞ்ஞா
னம்பெருக்கினும் அருணாசலக்கடவுளது அடியார்களின்மூவராகி
யஅப்பீசுந்தரரிசம்பந்தரிளன் னும் மகத்துக்கருடைய திருப்பா
டல்களைக்கேட்டால் சமுத்திரத்திலிடபசருக்கல் மிறந்துகாரையே
றும்முதலைவிழுக்கியபிள்ளைபிழந்துவரும்என்றும்புகள் பெண்ணு
ருவாயெழுந்தருக்கும்-என்றவாறு, (யரு)

பரமனருணைசன் பதம்பனியன்கெழுந்
கருமஞ்சதைபுமென்கண்டோ மருமந்த
கடயத்தலைபெய்தக் கொடியாதக்கல்மேள்வினிலே
யாட்டித்தலைவைப்பல்

இதன்பொருள்

பரப்பிரமசொருபியாகிய அருணாசலக்கடவுளது பாதாரவி
ந்தர்களைத்தியானஞ் செய்வாதவர்கள் செய்யற்குமஞ்சிதைபு
மென்பு-தப்பிரத்தியட்சமாகக்கேட்டிருக்கிறும் அநென்ன

னில் கர்வத்தினால் அவனாமறிபாமல்பாசஞ்செய்த துன்மர்க்கு
கிபதக்கன் தர து கிரத்தையிழந்து ஆட்டித்தலைபெற்றதால்-எ

ஆவம் ஒருவனாகண்ட ஞ்சி யமரர் குழாஞ்
சாலமெருண்டோ பிஞ்சுமயத்தி-லோலமென
நின்று னுலகையதேசமடியாரிடத் துக்
குன்றிச் சொண்கிரிக்கோ

இதன் பொருள்,

சமுத்திரத்தில் ஆவகாலவிஷிம்பாவியருவதைக்கண்டு தேவர்
கொள்ளாரும் நயிநயிக்கிபயந்தோடி முறையிடகாலத்தில் அவ்
விஷிக்கைதமது இருக்காததால் எமித்துப்பித்திதின் றார் அடியார்
களிடத்தில்பரிபூரண சடாட்சம் வைத்த அருணாசலக்கடவுள் - என்ற
வாறு (யஅ)

கோடிவிதிமாளிற் குலாவுமலக்கண்ண
னெடிவடவா னுறங்குமே-நா பிக்கா
லக்கண்ணர் கோடியழியின்ருண்கிரி
தக்கனருள்சற்றேறரும்

இதன் பொருள்.

கோட்டிமாக்களபிறந்து ஓடிவொருத்திர் தெய்வவருஷித்தி
ல்தூருயிரம் வருஷித்தமது கொழிக்களைநடாத்தியிறந்தால் தாம
ரை மலரை யொத்த கண்களையுடைய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர்க்கெ
ன்று வடவிருட்சமாண ஆவரவிருட்சத்தி விஸையிள் பள்ளிகொள்
வார் அதுபோல் கோடிமகாவிஷ்ணுக்கள் அழிந்தால் தக்கனென்
னும் ஸ்ரீ அருணாசலக்கடவுள் சற்றேறாம் புன்னகையெய்வர் - எ
ன்றவாறு, (யக)

நகுமாண பெந்தருளை நம்பா பிறப்பிற்
புகுவேனைக் காக்கும் புனிதா-நகுமேனை
பெற்ற துரை நீயல்லாற் பேருலகி னுசெனுக்
குற்றதுனை மயிலாற் கோது,

இதன் பொருள்.

புன்னகையை புலமாமெனக் கும்பார்வதியை இடப்பாசத்
திற்றரித்த அருணாசலக்கடவுளெயிறப் பெப்பென்கும் உண்சுகிற் பு
குதும் அடியென அவ்வழியிற் புகுதாமற்காக்கும் சிவகாருண்ணி
யனை இவ்விடத்தில் எனக்கு நெருங்கியதுனை நீயல்லாமல் பெரிய
உலகத்தி னிடத்தி னுள்ளவர்களிடையார் சொல்வாய் - என்றவாறு.

தக்கடனஞ்சையுண்டசோ ஞ்சலனை
யோதக்கடனஞ்சே யோதினம் - பாதம்
பெறலா நமது பிணிமூப்புச் சாக்கா
டறலாந் கணாயேற் லாம்

இதன்பொருள்.

மூடத்துவம்பொருந்தியஎன்மனமேசொல்லுதற்கரியசமு
த்திரத்திலுற்பவித்த விஷத்தைப்புகித்த அருஞ்சலக்கடவுளைந் து
திப்பாயரசுதித்தால் அவருடைய திருப்பாதக்களைக்கண்ணலாம்
நமதுபிணிமூப்பாக்காடென்னும்மூவுபாதிக்கையுக்கடபுதுகரை
யேறலாம்-என்றவாறு.

உஉ

ஆமென்று நம்பி யதுகினமும் போற்றினு
ஆமென்று பற்றி நலமாக - காயித்துச்
சிட்டாரஞ் சோணகிரி சிந்தித்தா னெஞ்சமே
விட்டேகும் வெய்ய வினை.

இதன்பொருள்.

அஞ்ஞானம்பொருந்தியஎன்மனமேதிருவண்ணாமலையில
மூந்தருளியிருக்கும் அருஞ்சலக்கடவுளை பரப்பிரமமென்றுப
க்தியுடனே ஏற்றாநுந் துதித்தால் அப்பிரயர்க்குரியவன்யானே
யென்று எதிர்பயிவர் அதனால் நமதுகொடியவினைநீங்கிப்போம்
என்றவாறு,

உஉ

வெய்ய பிறவினை வெறுக்குஞ் சோணகிரி
வயயாடி யார்பாட்டிந் கல்ல மற் றுய்யகரா
வாய்க்குமோ பிள்ளையுந்தால் வாரிதியிந் கல்மிதந்து
காய்க்குமோ வரண்பனையுந் காய்

இதன்பொருள்,

சொழிதாகிப்பிறவித்துன்பத்தைவேறாநிகளையும்அருஞ்ச
லக்கடவுளை அடியார்களின் பாடல்சுருக்கலநாமல்முதலையி
லகப்பட்டு பிள்ளையுந்தெழுமோசமுத்திரத்திலிட்டசருங்கல்
மிதந்துகணாயேறுமோ ஆண்டனைகாய்க்குமோ- என்றவாறு,உஉ

காயநெகிழாமல் கண்ணிருளாமுன்
வாயிலுள்ளபல்லுந் வருவாமுன் - காயம்பாரித்
சொழி நமன் வாரமுன் னுள்ளமேசோணகிரி
நாடிநம வென்றிறுநட

இதன்பொருள்.

காயுக்கதிக்கிடமாகிய ஆனமே கிரந்தளரித்து வருத்தம

டையாததற்குமுன்னும் கண்கள் ஒளிருகுறையாமுன்னும் கண்ணி
ண்டாகிய பற்கள் வலிகுறையாத அசையாததற்குமுன்னும் கண்ணி
திரோகத்தைக்கண்டு இயமன் நெருக்கமுன்னும் அருளுசலக்கட
வுளைத் துதித்து எதிர்கொள்வாய் என்றவாறு. உச

நடக்குங் குலக்கல்லி நம்மவென்பா ராசை
யட்க்கும் வகைசந் நறியார்-தொடுக்குநூல்
காட்டிமோ சொன்னேசன் கஞ்சமலரீத் தாளிணையக்
காட்டிமோ சொல்லீர் குலம்,

இதன்பொருள்,

தங்கள் நடக்கையாலுண்டாகிய உயர்ந்தகுலமும் நிறைந்த
கல்லியும் நாமெப்பற்றோ மென்பர் ஆசையென்னுந் துக்கத்தை
யடக்கவகையறியார் தாங்கள்கற்றநூற்கள் அருளுசலக்கடவுளின்
தாமரைமலையொத்த பாதங்களைக்காட்டிமோ உயர்ந்தகுலம் அ
வருடன் சேர்க்குமோ சொல்லீர் - என்றவாறு, உடு

குல மில்லார் வண்மைக் குணமில்லார் கல்வி
நல மில்லா ரானுலு நன்றே - வலம்வந்
தறிய திருவருணை யண்ணலுக்கா ளாவார்
பெரியவர்க்கு மேல்வா பேர்

இதன்பொருள்,

உயர்ந்தகுலத்தைப்பெறுதவர்களானாலும் நல்லபுத்தி மில்லா
தவர்களானாலும் கல்லியில்லாதவர்களானாலும் நன்றே சொல்லி
தற்கரிய திருவருணையை வலம்வந்து அருளுசலக்கடவுளுக்கு அடி
பாரானால் அவர்களே வேதக் கீதாக்களைபுணர்ந்த அந்தணர்சுரு
க்குமேலான பெரியோர்கள் என்றவாறு, உச

பேரும் பெருவாழ்வும் பிள்ளைகளும் வேண்டிவா
ராரும் பரவு மருணைசன் - சீனா
யுறக்கத் திருமறக்க வெண்ணு னுரைக்கி
பிறக்கக் கிடையாது பின்,

இதன்பொருள்,

கீர்த்தியையும் மிகுந்தசெல்வத்தையும் புத்திரர்களையும் வே
ண்டி வருந்துபவர்கள் அவ்வாசையைநீக்கி செலத்தின் பொருளைய
நிறிந்த தப்பாதனர் குறியசகைநுந் துதிக்கும் அருளுசலக்கடவு
ளது புகழறித்தினாயிலும் மனம் வலங்கிப்பாரானால் பிறப் பி
றப்பைநீக்கி மோட்சத்தையடைவர் - என்றவாறு உச

பின்னறியேன் முன்னறியேன் பேதையென்பாமலை
பென்னறியேன் சோணகிரி யீசனே - நினைநுனைக்

கொண்டோயா நிற்குங் குறியுங் குறிதேயுங்
கண்டோயா தென்றன் கருந்து.

இதன்பொருள்,

சதுரியுத்திலுமழிவில்லாத அருளுசலக்கடவுளே அறிவில்
லாதவனுதையால் பூர்வசனைக்களை யு மறியேன் இனிமேலுண்டா
குஞ்சனனத்தையு மறியேன் தேவரீர்பாமாலைகளைக் கொண்டு
நிக்கலுமறியேன் உமதுகிருபாகடாட்சத்தையறிந் துசொல்ல அரி
தாயிருந்தாலும் திவ்வியமங்கள ஸ்வரூபத்தின்பெருமையை யாவ
து இன்னதென் னுதறியாது என்னுடைய நெஞ்சம் என்றவாறு-

கருத்தறிந்த மெய்யடியார் கண்ண வெள்ளை
யெருத்திவ்வுருஞ் சோணகிரி யிசா - பருத்த
வலங்கார நாவ்வேதனைந்தலையு ளொன்றைக்
கலங்காம னியறுத்தாய் கண்டு,

இதன்பொருள்,

நல்லபுத்தியையுடைய அடியார்கள் கண்களாற்கண்மிதெரிசி
க்க வெண்மைபொருந்தியரிஷிபத்தின்பென்எறிவரும் அருளுசல
யிசனே மிகுந்த அலங்காரத்தையுடைய நாவ்வேதத்தையும் உ
ணர்ந்த பிரம்மாவின் துணர்ச்சியை அருந்தி மனக்கிலே
சமில்லாமல் அறுத்தீர்-என்றவாறு, உண்

கண்மிதெரிபார்ப்பார் கருத்துநாலும் வாயி
யண்டரீகோ வேயருணை யண்ணலே - விண்ணவாஞ்
சுக்கையெழித்தோர்கண் சாறுத்திற்சாற்றுமுன் தன்
செவ்வையிலே வேதன் சிரம்,

இதன்பொருள்.

பக்தர்களாய் பெரியோர்கள் தேவரீரது திருவினை யாட்
டை கண்களாற்கண்டாலும் இன்னம் காணவெண்மென்னும்
விருப்பத்தால் கண்ட திவ்விய யன்பார் அவர்களை யொத்த
பெரியோர்கடாகருத்தையும் நாவையும் துலயமாகக்கொண்
ட தேவ தேவனை அன்னாமலை யிசனே வெண்மை பொருந்திய
சுக்கைத்தறித்த பூர் மனவிஷ்ணுவானவர் தாமதாமலருக் கொப்
பாகிய தமது கண்ணிடுவன்றை தேவரீரது கருத்திற்சாற்றுமி
ருக்க உமதுசுவந்தகரத்திவ்வுடைய வாலம் எந்திக்கொண்டார் - எ
ன்றவாறு

சுய

சிரமாவை தானணிந்து வெல்லுந் தேதி
யருமாமறைதேயி மண்ணில்-விருமா

முனிக்குட்டம் போற்று முதல்வனரு ணேச
னினிக் கூட்டான் னுன்பத் தெமை

இதன் பொருள்.

சிரமாவையணிந்து நிஷ்பவாகனத்தின் மேல் விருப்பத்தோ
டேனும் அரிதாகிய நால்குவேதங்களுந்தேடப்பட்டசரிவேசன்
மகாதவதைப்பெற்ற முனிஸ்வரிகள் தோத்திரஞ் செய்யும் அ
ருளுசலக் கடவுள் எங்களை னுக்க காக்கத்தில அலைய விட்டார்-
என்றவாறு

எமையானுஞ் சோணகிரி யீசாநின் பரந்த
துமையானு நீய் முகந்த-சமையத்
திருத்திற் கொலத்தை யாண்காண வேண்டி
யிருத்தும் கருணை செய்வா யென்று

இதன் பொருள்,

எங்களை அடிமைகொண்டானும் அருளுசலக்கடவுளே உம
து இடப்பாக்கத்திலமர்ந்திருக்கும் உமையவனும் தேவாரும் சந்
தோஷித்துட னிருக்கும் அலங்காரத்தை மூடனாகிய யாண்களை
ளாற்காண இச்சி தென் கட்டாட்சஞ்செய்வீர்-என்று

என்றுமரு
குன்றிவனத்திற் குகையதனிற பிசன்று
திரிந்தென்பமருந்கு தின்று சிலக
யிருந்தென் னிராமவிருந் தென்

இதன் பொருள்,

எப்போதும் அருளுசலக்கடவுளது இரண்டிபாதக்களையுங்
நம்பி துதியாதபேரீசன் து வடைந்துமையிலும் காட்டிலும் கு
கையிலும்பெய்திரிந்தாலென்ன அனைக அலுத்திக்களான இந்
கருளுகளைப்புகித் துசிலதுகாலம்உயிரோடிருந்தாலென்னஇ
லிற்றாலென்ன பிரயேசனபொன்றுபில்லை என்றவாறு

எனமனந்தேட வினையது ன் கிரீமுடிந்
தானவற்றற் கெட்டாத தாறுவா-ருண்
தழல்கண்ட முனித் தலை வரு ணேசன்
தழல்கண்டார் காணா கரு

இதன் பொருள்,

ஸ்ரீமகாவிஜீணானவர்பட நியகையும் பிரமாவான
னமாகவும்ருபவகொண்டுஇனையிலாத அடியையும்சிறப்புற்து
ங்கியமுடியையும் கற்பகோடி காலத்தேடியும் அவர்களுக்குப் ப

• ஸப்படாமல்தின்ற அழகைவொத்ததிருமேனியையுடைய அருணா
சலக்கடவுளது பாடலிந்தங்களைக்கண்டு தெரிசித்தவர்கள் பிறப்
பிறப்பென்னுமுசலில்வருந்தார்கள்-என்றவாறு (௬௪)

கருமா முகில்வண்ணன் கஞ்சனாக்குமெட்டாப்
பெருமான் விடையேறும் பெம்மா - நெருமான்
மழுவேற்குஞ் சோணகிரி மன்னன்டி யாராத்
தொழுவேற்கு முண்டோ யுயர்

இதன்பொருள்,

கருத்தமேகைவொத்த சிவோகதையுடைய மகாவிஷ்ணு
வும்-தாமசாமலரினுதித்தெழுந்த, பிரமாவும்-சத்யதற்கரிபபெரு
மாவும் ரிஷிபவாகனத்தின்மேலேறும் மகாதேவனும் மாம்மழு
வேற்தும்காலகாலனுமாகிய அருணாசலக்கடவுளதுமெய்யடியார்
சலக்கண்டு துதிப்பவர்களுக்குத் துயரமுண்டோ இல்லை - என்ற
வாறு (௬௫)

துயர்கொண்டு தாளுந் தொலையாப் பிறப்பி
லயர்கின்ற நாயேற்கு மாமோ-யுயர் தவத்தேர
ராரும் பரவு மருணேசரம்புயத்தாள்
செருங் கருத்தொருக்காந் தென்

இதன்பொருள்,

துன்பத்தைக்கொண்டு எந்நாளுந் அழியாதபிறவிக் கடலி
லே அலைவன்ற அடியேனுக்கு அக்கடலைநீக்கி கரையேறாமல் உண்
டாமோ மிகுந்த தபேதனர்களால் துதிக்கும் அருணாசலக்கடவு
ளே உமதுபாதாவிந்தங்களை அடைபும் தெரியையொருநாளுந் சொல்
லும்-என்றவாறு. (௬௬)

செப்பரிய மால்பிரமர் சித்ததைன்க் கெட்டாத
வப்பரிய சோணகிரி யப்பனை - பெப்பாழுதும்
பெண்ணைவிட்டு நீங்காநின் பேரழகு சந்தந்தமென்
பெண்ணைவிட்டு நீங்காது க

இதன்பொருள்,

வல்லுபரிய மகாவிஷ்ணுவாவும் பிரமதேவனாவும் நி
ய்யபரிய பெரு அருணாசலக்கடவுளை - பேராதும் மலைமக
ன் நீங்காத தேவரினது அழகு எக்காலமும் அடியேனது
சலக்களையுவிட்டு நீங்காது-என்றவாறு (௬௭)

காணாரி ரமர் கஞ்சமலத்தாளிணையை
நாளுமற் முன்காண நாயே-சேனாட

ராயும் புசுமுருணை யண்ணு மலையாரின
மாயுந் தமிழேயன் மனம்

இதன் பொருள்,

தேவலோகத்தாரால் தோத்திரஞ்செய்யும் அருணாசலக்கட
வுடையொலிவினு பிசுமுருணை இவர்களே தேவரீரூபாத்மவி
ந்தத்தினதொருந் அதைச் சிவிரங்குளாலறிந்தும் புலவறிவனுசிய
யான்காண நாடியதால் எளியேயன்மனம் விசாரப்படுத்தும்-என்
றவாறு

(ருள)

மனத்திற் பயமறிந்து மாமணிவரித் தா
சினத்திற் புரையாத்த சீமா-ணனத்தனரு
டக்கன் மலையறுத்த தாணு வருணகிரி
தக்கன் மனைமனமே நம்பு

இதன் பொருள்.

முனிஸ்வரர்களுந், தேவர்களுந், முப்புராதிபர்களால் ஆன்
பப்பரிவதையறிந்து கோபமுற்று முப்புரத்தை யெரித்த நயாப
ரன் தக்கன் மலையையறுத்த அருணகிரிநாதன்மனமே நமக்குத் து
யென்று நம்புவாய் - என்றவாறு

(ருள)

நம்பியிரு நெஞ்சமே தாணு வருணகிரி
யும்பர்கோ னென்று னாத்த ஆன்மையே- நம்பிக்
கெடுத்தாலுஞ் சொணைசன் கெடுபடா தெம்மை
யெயித்தாலுஞ் சொணைசெனென்று

இதன் பொருள்

ஆஞ்ஞானம் பொருந்திய என்மனமே நீ எப்போதும் நம்
பியிருப்பாய் நான்குவே ள்களும் அருணாசலக்கடவுளே தேவ
தேவனென்று சொல்வது உண்மையே நீ நம்பியிருந்து நம்மைக்
கெடுத்தாலும் அல்லது கெட்டிலுறாமல் இரட்சித்தாலும் சொ
ணைசென்று சொல்லுவாய் என்றவாறு

(ருள)

என்றுதரு வாய்மகிழ்ந்தே மான் பெறுவ தெந்தர
ளின்னு தமிழ்பந் சிவம்பிடாய் நன்றிதரு
மேகனே சொணகிரி யிசனேவேதும்
வாகனே சாக்ஷரம்,

இதன் பொருள்

நன்மைப்பைச்சரும் தானை ஆவான அருணாசலக்கடவுளேரி
ஷ்பலாசனமேறுங்கு ளைநீர் எக்கு அழிபாதவாய் என்றைக்
கக்கொழிப்பீர் முடனாகிய யான் என்றைக்குப் பெறுவேன் இப்
போது அடியேனுக்குச் சொல்லீர் - என்றவாறு

சுக

சாகா வரம்பெறாஞ் சந்தமுஞ்சோணகிரி
நாகாபரணம் அருடயே-யோகாந்த
நன்னுமக்கமால் கொடுநாவரவைந்தெழுத்தை
என்னுமறவாதெடுத்தது

இதன்பொருள்,

என்றைக்குஞ்சாகாவரம்பெறலாம் அதெப்படி வெணில்நா
கங்களை ஆபரணமாக்கப்பூண்ட அருணாசலக்கடவுள் ஹாரதாரவிந்
தத்தை எப்போது நம்மபிஷகாந்தமாக உருத்திராட்ச மாலைவைக்
கைக்கொண்டு நாளினால் பஞ்சாட்சரத்தை மறவாமல் செபித்தா
ல் - என்றவாறு, சஉ

எடுத்த பயனை யிருவினையை பெண்ணு
ரமித்தவிய பூசையறியார் - தெரியுத
தெரியாஞ் சோணகிரி நித்தரடி யாரா
யறியாத மானிடவ ரக்க,

இதன்பொருள்,

இந்தசொனம் எடுத்தபயனையும் நல்வினை தீவினை பெண் னு
ம் இருவினையையும் நினைபார் தெருங்கிச் சிவபூசையுஞ் செய்
யார் நல்ல தெறிமிக்குத்த அருணாசலக்கடவுளது மெய்யடியாரா
யும் அறிபார் மானிடமொன்று சகலனுடைய அன்றவாறு சக
லச்செல்லாமொன்று வநிலையிருவகையா
வைச்சதென்ன சோணகிரிவள்ளம் - யிச்செயிலே
வாழ்ந்துகொடுபெரிருக்க வாய்புதைத்துக்கொட்டி
தாழ்ந்துகொடுபெருநாக்கத்தார

இதன்பொருள்

அக்கினிஸ்ரூபம் பொருந்தி அருணாசலக்கடவுளே சகல
மானிடமாய் ஒரு அச்சியினுச்சிருத்தித்து அநிக் இரண்டிரிர்வா
கடபிறந்து சில நக்களித்த பாசப்பங் னோபனுபவித்து வாழ்ந்
துக் கண்ணாடிருக்கவும் சிலர் தரித்திரனாய் மெலிந்துவாய்மு
டி, கைகட்டிக்கொண்டு வாழ்வையுடையவர்களுக்கும் தாழ்ந்துப
ணிவிடைசெய்யவும் அமைந்ததென்ன-என்றவாறு, சஉ

தானேயுனருடையோன் நன்னன்செவ பன்னியிரிக்குந்
தானேயனைவற்குத் தாடைதாய்-தானே
யனைத்துயிருக்காக்கொண்டெனசென்னென்றான்
மனத்துயரம்போவதெனானை

இதன்பொருள்

நானே உலகங்களிலெல்லாநிறைந்தவன் என்னசெவசராச
ரமுதவியசகலசீவராசென்க்கும் நானே எல்லோரிக்குந் தந்தைதார

பிங் ணைசகலசெவ செந் துக்களையும் காக்குந் அருணை லக்கடவுளெ
ல் னு சொல்லியகரித்தனை தியாணித்தால்மனத்தின் உணர்வா கியது
க்கமனதுநாசமாய்ப்போம்-எ-று (சுரு)

மாண்புபிறந்ததுமது மாப்பிணியைநீக்குதற்கு
வெண்ணு மருந்துணக்கு வேண்டினு - லீண்டிலகில்
நீயனைசரி சொல்லியிரும்பாம நெஞ்சமே
மெய்யான சொன்னொருநககாற் சொல்

இதன்பொருள்,

முடத்திதன்பொருள்... ந்தும்பிறந்தமுழ
லப்பட்டகொடியவியாதினையநீக்குதற்குத் தருந்த மருந்து உணக்
கு வெண்ணியிருந்தால் இத்தவுலகத்திலிருக்கும் வீணானதெய்வக்க
ளைக்கருதாமல் அருணாசலக்கடவுளையென்று ஒருதாக்குசொன்னு
ல் அதுவே நல்லமருந்தாம் - என்றவாறு, சஎ

சொல்லரிய நால்வேதஞ் சொன்னபடி யேதருதி
நில்லரிய பசையிலே தேசமா - வெல்லரிய
தஞ்செய்ந்தருளு நாநாடித் தாமரையை
தெஞ்செய் வாமலீ,

இதன்பொருள்,

துன்பத்துக்கிருப்பிடமாகியஎனதுநெஞ்சமேசொன்னுதற்
கரிய நாக்குவெதற்களும்முறையிட்டதுபோலவெரிநீந்துஅரி
நாகிய சிவபூசையிலே பத்தியொடியுந் தவெந் துதற்கரியவிஷித்
தைக்கண்டத்திற்பரித்த அருணாசலக்கடவுளதுபாதாவிந்தத்தை
மறவாமல் நினைத்துக்கொள்வாமை - என்றவாறு, சஎ

நீயே வரவெண்ணி நின்னைப்போலானதுனை
நாயேனுக் கியாருண்யி நாமங்காற் - ருயகமா
மன்னா மலைமேவு மப்பனெயென்பிறவிப்
புண்ணு மலைபகற்றுப் போது,

இதன்பொருள்,

அருணாசலத்தில்கிக்கும் அப்பனைஎன்பிறவிநோயாகியம
லையைநீக்கும்போதுநீயேவந்துஇரட்சிக்கவேண்டும் நினைக்குமிட
த்தில்உய்மைப்போல் ஆதாவாகியதுனை அடியேனுக்குயாருண்யி
இல்லை - என்றவாறு, (சஅ)

போதுமதி ஞாநிப் புனிதந் பவியீசற்
மாதுபங்க ரண்ணு மலைநாநா - பாதி

மிறுசப் பிடிமனமே யெந்நாளு நின்னைக்
குறுகப் பப்பபிமே கூற்று,

இதன்பொருள்,

இளஞ்சந்திரனைச்சடாமகுடத்திற்றரித்தவரும் பூலோகத்தை
பிபெற்ற மாதாவாகியபார்வதியை இடப்பாகத்திலிவைத்தவருமா
கிய அருணாசலக்கடவுளதுபாதாபிநீருக்களை மனமேநீரெழுபா
கப்பிடிக்கற்றுவொன் னுமியமன் எப்போதும் உன்னைத் தவிர
ருக்கப்பப்பபிவான் - என்றவாறு, (சக)

கூற்றிருக்கு மன்சாரிற் கூறு புறங்காலி

வேற்றிருக்கு மா மனசைப் பொருள் - சாற்றுகையி

லம்புயத்தோன் கம்மிருக்கு மன்னு மலைநீர் தன்

செம்புயத்திற் காரிணையாஞ் செப்பு

இதன்பொருள்,

இயமசுருமரானை மாரீசர்கண்டன் நியித்தம்வதைத்தலால் அ
வன்முன்சாலின்விழுந் திடப்பன்பற்காமலிமகாவிஷ்ணுவான
வரிசக்ராயுதம்பெறும்பெருட்டிதினத்தினம் நூறுதாமண் ப்புட்
பங்கொண்டி அரிச்சிக்குதாளிலுருநாள் அவர்பகதிபுச்சே திக்கு
ம்பொருட்டி ஒருபுட்பத்தைமறைத்தலால் அந்தப்புட்பத்திற்குப்
பதிலாகச்சக்தியமகாவிஷ்ணுவினது கண்ணிருக்கும்சொல்லுத
ற்கரிய கரத்தினிடத்தில் தாமண்மலரினுதந்தபிரமம் தனக்கு ஐந்
துசிரசென்றுகர்வக்கொண்டதையறிந்து கிள்ளிபசுரமிருக்கும்இ
வ்விதபெரு மையுடைய அருணாசலக்கடவுளுக்குச்சமானமா
னவாயார்மனமே நீ சொல்லாய் - என்றவாறு, (கூ)

செப்பரியஞ் னச்செழுந் கடோசோணகிரி

யப்பனை நன்னு நறந - விப்புவிபிற்

கொண்டருந வைப்பொருளாக கொள்ளார்பயனை நு

கண்டதெல்லாம் விணிவே கூற்று,

இதன்பொருள்,

சொல்லுதற்கரியஞானத்தின்பொருளாகிய அருணாசலக்கட
வுளேவமது ஆகமகாஸ்நரங்களைப்பழுதறக்கற்றாறுப் இப்பூவுலகி
ல்கண் தங்களை அபிமையாகக்கொண்ட ஞானாகிரியடைப்பொருளா
கக்கொண்டி கொயேறுதவர்கள் பலகாஸ்நரங்களைக்கற்றாழ்வரினா
வதன் திப்பயல்பெருள் - என்றவாறு, (கூ)

கற்றதஞ்ஞ நெல்வின்னிக் கட்டறுமோநல்லருலம்

பெற்றதஞ்ஞபேரமோ பிறிவிதோ - யுற்றதே

னஞ்சுந்நு கொண்டருந்ந நாநாடிந்ந நாயை

நெஞ்சுந்நு கொள்ளா நெயி

இதன்பொருள்,

பச்சாஸ்திரங்களைக்கற்றதனால்முன்சனனத்திற்சயதகொடிய
வினைதம்மைவிட்டுநீங்குமோ நல்லஉயர்ந்தகுலத்திற்கிறந்ததால்
பிறவிவெண்ணும்புலவ்விவிபாதிநெருக்காமல்போமொதிருப்பா
ம். சிதுநித்தவிஷித்தைவிருப்பத்தோடுண்டிருநாசலக்கடவு
ளனுபநாரவிந்நிபுலபெயர்ந்தபாடுதுநிதுவணக்காமல்-எ.

தெய்யுண்டாநல்லநிலையுண்டாருனக்
சூரியுண்டாமெண்ணெமலாக்கநிஞ்-மெய்யுண்டா
மாசியருணகிரியண்ணலாநத்தெழுந்த
யோதிமபுநஞ்சமேயுல்

இதன்பொருள்,

அஞ்ஞானம்பொருத்தியஎன்மனமே ஆதிமூர்த்தியாகியஅ
ருணசலக்கடவுளானுஞ்சாட்சரத்தபத்தியுடனேசெய்ததால்ந
ல்லதெறியும்அடியுட்பதவியும்ஞானப்பிரகாசமும் உண்டாம்நி
னைத்தகருமங்கென்காமலிக்கின்மின்றிமுடியும்-என்றவாறு. நூ
உண்ணக்கருத்துண்டினாப்பதற்குநாவுண்டு
என்கையினால்பலவுண்டி-முன்னமறைக்
கெட்டாதசொண்கிரியீசரிருநாள்பணிய
வொட்டாபாவமுயர்ந்து

இதன்பொருள்:

நினைப்பதற்குக்கருத்தும்அதிசெய்யநாவும்அளிக்கச் சிவபு
ராணங்கள்பலவும் உடையிலாதிருந்தும் நான்சூவேதக்களுக்கு
மெட்டாதஅருணசலக்கடவுளானுண்டிபுலக்களையும் வணங்கி
த்தூசித்தநற்கதயடையொட்டாமல்முன்செய்தகொடியவினை
எதிரிலிதும்அதற்கும்-எ-று.

உயர்ந்தவர்க்குளென்முயர்ந்திருக்குங்கோவே
தயந்தபுழ்ச்சொண்கிரிநாத-பவந்தமர
ருண்ணப்பபுதஞ்சையுண்டவுண்ணைச்சாமவரோ
மெண்ணப்பநிவாரதெய்

இதன்பொருள்,

உயர்ந்தபெண்ணுலகத்தின்கண்வசிக்கும் தேவர்களுக்கு அ
ரியதெய்வமாகியதெய்விதேவனைசகலசிவஜெந்துக்களையும்இ
ரட்சித்தபுழிப்பெற்ற அருணசலக்கடவுளே தேவர்களைல்லா
ம்பயந்து முறையிட்டகாலத்திலுண்ணுதற்கரியவிஷித்தைவிரு
ப்படுண்டெய்வினை: இறந்துபோந்தேவர்களுக்குச்சாமமா
கநினைப்பாரிதுஎன்னஅதிசயம்-என்றவாறு (மெ)

என்னசன்னமெரித்தாரிபுவிமீதி
 ஸன்னபட்டாரில்கொல்லிகலார்-முன்னமே
 பெயர்நான்புரமெரித்தவுன்னமுலைபாக
 வென்னுதிருநீறிடார்

இதன்பொருள்,

இவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ளமனிதர் என்னசன்னமெரித்தார்-அ
 ஸன்னதானஞ்செய்யார்பிறருக்குவருபபததைக்கொடுக்குபதனை
 சொற்களையுஞ்செல்லார் முன்னேதெவர்களுக்குப்பலவரைகி
 யசிரிபுரத்தாரை எரித்த உன்னமுலையம்மையை இடம்பாகத்தி
 லுடையவனெயென்றுஞ்சொல்லார் வெண்ணமெரித்துநீயதிரு
 நீறும் அணிபார்-என்றவாறு (இச)

நீரிடேனைந்தெழுத்தை நேசமுடனேசுருதி
 கூறியேனென்னையுமாட்கொள்வதனுக்-கா, ணிந்த
 வேணியார்சொண்கிரித்தகனூர்வெ, றீமபுப்
 பாணியார்க்கக்ஞேபரம்

இதன்பொருள்,

திருநீறுந்தரியேன் பஞ்சாக்கரத்தையும் பத்தபடனே நின
 னு தெரியேன் அப்படிப்பட்ட அறிவின்குணியானையும் அயி
 மைகொண்டி இரட்சித்தருளுநற்கு கங்கையைத்தரித்த சடாமரு
 டத்தையுடையவரும் மால்மழுத்தித்தவரும் ஆகிய அருணசலக்க
 டவுருக்கல்லவோபாரம்-என்றவாறு, (இச)

பாகதிக்கு வித்தாமுன் பஞ்சாக்கரத்தைப்
 பார்பாப்ப வென்னுத பாவ - நாகப்
 பிறப்பிற்கு மீட்ப பிறத்தருணையிசா
 விறப்பிற்கு மீடாயனென்

இதன்பொருள்,

மெய்யறிவையுடையவர்கள் அறிவும் அருணசலக்கடவுளே
 பாகதியென்னு மோட்சத்திற்கு வித்தாகியவனது பஞ்சாக்கரத்
 தை பகதியுடனே ஜெயிராதபாவத்தினுள் நர, மென்னும் பிறப்
 பிற்கு நாகப்பிறந்து இறப்பிற்குச் சமமானென்-என்றவாறு,

என்னிருந்து தெஞ்செயிரவுபகலாயுடலைத்
 தானொழப்பாய் சொண்கிரித்தானுலா - மாணுந்ந
 வெந்தையா னிக்கு மிருவினேறோய் சிந்திக்குஞ்
 சிறதையால் வேறென் செயல்

இதன்பொருள்,

முடத்துவம்பொருந்தினை தெஞ்சமேநீயென் இரவுப்பச

ஹமாது ஒழியாமல் சரிந்ததை நினைக்கிறாய்மா? மறுபித்த அருணாசலம் உருளாகிய என்னப்பனா? நல்லினை தீவினை மயன்னமிருவினபாகிய நோய் நம்மை விட்டதனும் அந்த நானைத் துதியாமல் சரிந்ததை நினைத்தால் பிரயோசனமென்ன-என்றவாறு, இங்

ள் செயலாற்ற சோமனை - ரிட்டபடி யெய்யாழிய நெஞ்சையெலாம் புண்ணியந்தாலும் - விஞ்ச வருமோ பெருவாழ்வு வல்லமையா நெஞ்சந் தருமோதம் போலைய தால்.

இதன்பொருள்,

நம்மாலே என்னசெய்யலாம் அருணாசலக்கடவுளமைத்தகட்டையின்படியல்லாமல் மனது புண்ணாகக் கவலைகொண்டாலும் நமது வல்லமையினால் யிசுத்தவாழ்வருமோ மனம் நமதுபேராசையின்படியே கொடுக்குமோ - என்றவாறு.

தானே நெஞ்சுத் தவமாய்த் தவப்பயனாய்த் தானே யெனக்கொண்ட தாயையித் - தானென்னச் செய்பரிசு நின்பாதஞ் சொலிக்குஞ் சொண்கிரி பப்பலா நீயென்று மான்.

இதன்பொருள்,

அந்தரவாகிகள் துதிக்கும் அருணாசலக்கடவுளே தேவரீர் இடப்பாகத்திற்கித்த பார்வதியென்றுமானே எனக்குத்தவமும் தவத்திற் பெறப்பட்டபேறும் தர்ப்பதற்குத்தவமாய் நின்றுதந்நிய உட்பாதத்திற்கேடுக்கும் - என்றவாறு.

ஆனவர நல்குநதியாயிரஞ்சென் குநிதிவென் றுணம் பதினாறுந் தான்செயினென் - னுணக்க னஞ்ச டையான் சொண்கிரி யண்ணறன் பொருள நெஞ்சுடையார் புகழ்த நின்று,

இதன்பொருள்,

சத்தியோசாதனம் - வாமனம் - கோம-தற்புருஷம் ஈசானியம் என்னும் ஆதிகுத்தை - ய அருணாசலக்கடவுளை பக்தியோடு குதியாதநெஞ்சையுடையவர்கள் இப்பூவுலகின் கண்வெண்டியவர்களைக்கொடுக்கும் கங்கையையொத்த ஆபிரதிகளின் சென்று ஸ்நானஞ்செய்தாலும் முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வழுவாமல் நடத்தினாலும் பிரயோசனமென்ன ஒன்றுமில்லை-என்

நின்று தவம்புரியாய் நெஞ்சே திருக்கோயில் சென்றுகிய பூசையறஞ் செய்திடாய் - வென்றிதரு

மம்மா கரத்த னருணைசனம்புயத்தாள்
சும்மா கிடைக்குமோ சொல்

இதன்பொருள்,

அஞ்ஞானம் பொருந்திய என்மனமே நீ ஓரிடத்தில்தின்றுத
வழுஞ்செய்யாய்மெப்பப்பொருந்திய ஆலயத்திற்சென் பூசை
செய்து சிவநருமந்தையும் நடப்பான் அப்படியிருக்க வெற்றி
பைக்கொடுக்கும் அழகியமானைக்கரத்திலேந்திய அருணைசலக்கட
வுளது நாமரைமலையொரத்த பாறம்சும்மாகிடைக்குமோ சொ
ல்வாய் என்றவாறு,

சுரு

சும்மா கிடைக்குமோ சொனா சலன்பாற
மம்மால் விரிஞ்சனநிலாநீ-றம்மா
விருந்துகதை சொன்னதா வென்னாது பெஞ்சே
பொருந்த நினைபாற பொது

இதன்பொருள்,

மனமே பலஆசையைபுதிக்கி ஒருநிலையில்கின்று துக்கிரம
ல் அருணைசலக்கடவுளது திருப்பாறம் சும்மாகிடைக்குமோ அந்
தபிரமாவும் விஷ்ணுவும் அனேக காலந்தேடியும் அயயாபாடம்
கிடைக்குமென்று சொருக்கினால் கதைசொல்லுவதால் என்னபிர
யோசனம் என்றவாறு.

சுரு

பேரையிருபல்லுதுத்துப் புண்டரிகன்மேவையெனு
மாதையென்றுமுக்கிரிந்த மாவீரன்-ருள்த
விருப்பமாமதிசூடி வெண்டலையோ மேந்தி
யிருப்பா னருணைசனின்னு

இதன்பொருள்,

நாமரைமலையாகத்தில் ஓரியனுக்கு இரண்டிபல்லுகிரிந்து
ம் புண்டரிகமென்னுந் நாமரை மலையிலுதித்த பிரமாவின் தேவி
யாகிய சாஸ்வதியை மூங்கைபரிந்தும் பெர்பெற்ற விரபத்திரா
து தந்தையாகிய அருணைசலக்கடவுள் வருப்பத்தடன் இவஞ்சந்
திரணைச்சடையிற்றறித்தும், மம்மா கால், கைக்கையிலேத்தையும்,
இருப்பா என்றவாறு,

சுரு

இன்றைக்கு நானைக் கிரவிஞ்செனுந் துயர
மென்றைக்குப்போமருணை யீசனே-கொன்றைமதி
புண்டையெருக்கும் புனையுஞ் சடாடவியா
யென்னை நெருக்கு பிவை

இதன்பொருள்,

அருணைசலக்கடவுளே கொன்றைமலையையும், பிண்ணைமா

லையையும், எருக்கமாலையையும், சந்திரனையும், ச...மருடத்திற்
 ரரித்தவரோ இவ்வைக்குவேண்டும் இராத்திரிக்குவேண்டும் நாளை
 க்குவேண்டும் என்தும் சமுசாரதக்கம் நெருங்காமல் எண்ணி வி
 டியென்றைக்குநீங்கும்-என்றவாறு, ருசு

நெருக்குநீங்க என்னுயிரை நீங்காமற் குதந்தே
 யிருக்கும் பலபிணிதோ யெல்லா-முரு குய்வகை
 பண்ணட னருணைசன் கஞ்சமலரித் தாள்கருத்திற்
 கொண்டே வெனக்கென்குறை

இதன் பொருள்,

எண்ணவருத்தும் வினையையும் என்னுயிரைவிட்டுநீங்காமல்
 குழந்திருக்கும் கொடியவியாதிகளையும் அகற்றும்வகையறிஞ்
 ச் அருணாசலக்கடவுளது பாதாவித்தகத்தை கருத்திற்கொண்டே
 ன் இனி எனக்கென்குறை-என்றவாறு, சுஎ

குறையேதமிழில்லியினிக் கூறுக்கால்வாரோரீக்
 கிறையருஞ் சோமணைசற் கென்று - மறைபுருந்தேம்
 பற்றிநனைத்தொடரான் பார்க்குக்கொனஞ்சமே
 வெல்லி மன் னைத்தலத்திலேல்

இதன் பொருள்,

மூடத்தவம்பெருந்தியமனமேசொன்னுமிடத்தில்தமக்கு
 யாதொரு குறையுமில்லை தேவர்களுக்கு தேவகுடிய அருணாசலக்
 கடவுளுக்குக்கென்த சீரத்தை நியமித்துச் சரணடைந்தோம் இ
 யமதருமன் தம்மைப்பற்றி நெருங்கால் நெருக்கில் அவன் காத்
 திலிருக்கும்-குலாபதந்தையுன் செயித்தோம்-என்றவாறு, சுசு

வேலைவிட முன் விமலாரு ணைசர்கென்றை
 மாலையணிம ரிப மலர்பதத்தை-மேலமார்
 பண்ணினா பூசையறம் பண்ணிப் பரசதியி
 ணைணிஞ் சொல்லா நலம்

இதன் பொருள்,

திருப்பாற்கடலித்தித்த விஷித்தையுண்டவரும் கொன்றை
 மாலையத்தரித்த மாபையுண்டவருமாகிய அருணாசலக்கடவு
 ளது பாதாவித்தகளைப்பூசையெய்து தேவர்கள் முதலியதகை
 ரும் தற்கதியடைந்தார்கள்-என்றவாறு, சுசு

எல்லா பிறப்ப பிறப்பியற் பாவலரிதஞ்
 சொல்லாற் நெளிந்தேறஞ் சோமணைச-ரிவலிற்
 பிறந்தகதையுக்கேனெம் பெருலகில் வாழ்ந்துண்
 டுமந்தகதையுக்கேட்டி. லெம்

இதன்பொருள்,

உலகத்தின் கணுள்ளவருடைய பிறப்பும் இறப்பும் இயலினை
பென்னும் இலட்சணங்களை யறிந்த வித்துவான்கள் சொல்லிய
ஆகமசு-ஸ்தாக்களினால் அறிந்தோம் நமது அருணாசலக்கடவு
ள் ஒருவர் வீட்டிற் பிறந்தான் சொக்கிற கதையுக்கேட்டிலேம் - எ
ன்றவாறு. (எம்)

எமர்ந்த சோணகிரி யீசாடி யாடிக்கே
பூமா மலர் தூவிப் போற்றாதார் - நாமென்றும்
கெஞ்ச மனத்திற்கும் வேடராய் தாடோறும்
வஞ்சம னுக்கஞ்ச வார்,

இதன்பொருள்.

ஒய்பாரத்துடனே திருவன்னாமலையிலமர்ந்த ஈஸ்பாரது அ
டியார்களுடைய பாத்தாமகைகளில் நல்லபுட்பங்களைச் சாந்தித்
துதித்து நற்கதியடையாதவர் எப்போதும் கொடியமனத்திட
ல் ஊனைத்தின்ன ஊனைப்பெருக்கிய வேடராய் வஞ்சகையுடைய
இயமனுக்குத் தினத்தினம் பயப்படுவார்-என். வாறு (எம்)

வஞ்சம னுக்கஞ்சி வாநிற் தயியேர
யஞ்சலென்ற சோணகிரி யண்ணலே நஞ்சரிய
வாண்டகுரு நீயென் நயியாதார் செவ்வதவ
மாண்டமரத் திற்கிணைத்த மண்

இதன்பொருள்.

வஞ்சகனுடைய இயமனுக்குப்பயந்து ரோர்வடையும் என
பேனை பயப்படாதேயென்று அபயாஸ்கே கொடுத்த அருணாசல
க்கடவுளே மனமறிய இரட்சிக்குக்குரு வேரொன நயியாதவர்க
ள் செப்த தவமானது பட்டிப்போனமாந்திதகு அனைத்தமண்
போல் வியர்த்தமாம்-என்றவாறு (எம்)

மண்ணிற் பிறந்திரீது மாயுக் தெய்வக்களொ
டெண்ணப் படாருளை யீசனே-விண்ணப்ப
மொன்றுண்டாயே னுணர்வரிவா தெயிருக்க
வென்று தருவாயெனக்கு

இதன்பொருள்

இப் பூவுலகின் கண்பிறந்து இறந்துபோம் தெய்வக்களுக்கு
ச்சமமாக எண்ணப்படாத அருணாசலக்கடவுளே ஒருவிண்ணப்ப
மூண்டு அமென்னெனின் அடியேன்தேவரீதுபதாரிந்தக்களைவி
ட்டு நீக்காமலிருக்க வரத்தருவீர்-என்றவாறு (எம்)

தருவா பெனக்குகந் துன் மன்னிருதா டன்னை
மருவார் புரமெரித்த மன்னு-குருவாகி
முன்னே வினையகற்றி மூர்த்தி யருணைச
வெண்ணெப் பொருளா வெயித்து

இவ் பொருள்

அருளுசலத்தில் வசிக்குங் கர்த்தவேளின் பரிசில் ஆசைவை
த்து வரந்தருவார் உமது இரண்டி பாதங்களையும் வணக்கித் துதியா
த திரிபுரத்தானா எரித்ததேவதேவனே தேவரீர் குருவாகவந்து
யால் பூர்வத்திற்செய்தகொடியவினைகளை யகற்றினே ஒரு பொ
ளாகமறித்து இரட்சியும்-என்றவாறு (எச)

எயிப்பாணுக் காப்பாணு மேற்பாணு மேற்பக்
கொயிப்பாணு மேதுக் கொடாணும்-விடப்பானம்
பண்ணி யதேகரி பயக்கெடுத்த சோணகிரி
புண்ணியனே நிகைப்போது

இவ் பொருள்,

அடியார்த்தமா ஒரு பொருளாக மறித்து சிருஷ்டிக்கிறவனு
ம் தீயோசினத்திக்கு இரட்சிக்கிறவனும் நீயே ஒருவரிடத்திற் போ
யாசிக்கச் செய்திறவனு நியே யாசிக்கிறவனுக்குக் கொயிப்பவ
னும் நீயேலோபத்தனமாப் ஒன்றுக்கொடாதவனும் நீயே விஷி
த்தைப்புகித்து வனேகர்ப்பெருடைய பயத்தைக்கெடுத்து இரட்
சித்த அருளுசலக் கட்டவுள்ள புண்ணியஸ்வரூபனே எல்லா விஷய
ந்தருந் துக்காரணம் இப்போது தேவரீர்தான்-என்றவாறு (எரு)

இப்போது பின்னர்க் கிலையென் நிரப்போனா
கெயிப்போதுந் தனா கிரங்கியே-மூப்போதும்
புகிப்ப தெந்தான் புனிதனே சோணகிரி
தேசிப்ப தெந்தா ணினேந்த

(இ-ள்) இப்போதைக்கில்லை பின்னக்கில்லையென்று யாசிப்பவர்
களை எப்போதும் நீக்காமல் மனதிரக்கி இரட்சிக்கும் அருளுசல
க்கடவுளே தேவரீனா அடியேன் மூன்று காலங்களும் விடாமல்
பூசைசெய்வதெந்தான் பகதியுடனே நினைந்து சினேகிப்பதெந்
தான்- என்றவாறு (எசு)

நினையென் நிருக்கோயி னின்னு கண்ணீர் சோர
நனையென் பிறப்பதுக்க நாடென்-புனையெனின்
பொன்னடிக்குப் பூமாலை போற்றி யருணைச
பின்னடிக்கிங் காருதவும் போர்

(இ-ள்) தபோதனரிகள் துதிக்கும் அருணாசலக்கடவுளே புல்லறிவானுயிரியான் உம்மைநினைவேன் தேவரீரது ஆலயத்திற்குவந்து நின்று இரண்மிகண்களிலும் ஜலம்பெருக அதனுல்தனையேன் பிறப்பென்னும் வலையை அறுக்கவும் நாடேன் உமது பொன்போன்ற பாதங்களுக்கும் புட்பமாலைசாற்றித் தோத்திரஞ்செய்யேன் இவ்வித மௌனபுத்தியையுடைய எனக்கு இறக்குங்காலத்தில் உதவிசெய்பவரீள் யாரீ-என்றவாறு (எஎ)

பேராயிரமுடைய பெம்மாணச் சொணகிரி
யாரா வழுதை யறியாமல்-வாராது
தீது நலமுந் தெரியுங்கா நெஞ்சமே
யேதுமவ நென்றே யிரு,

(இ-ள்) ஆயிரநாமத்தையுடைய அருணாசலக்கடவுளே தெவிட்டாத அமுரிதத்துக் கொட்பாணவரை யறியாமல் நன்மையும் துன்மையும் உண்டாகாது நெஞ்சே சகலமும் அவரென்றே எண்ணியிருப்பாய்-என்றவாறு (எஅ)

இருந்து நினைப் பாரிற் பிறவினையை நீக்கும்
பொருந்துமிடி யிம்மையிலே பே க்கு-ருந்தன்ரு
தம்பிரா நெவ்வுயிர்த்துந் தா னுவர் ணகிரி
யெம்பிரா னோருஞ் சமுத்த

(இ-ள்) மவுனமாக நின்று செபிப்பவரீ-ருடைய நல்வினைநீவினை யென்னு மிரண்டையும் நீக்கும் இப்பிறப்பிற் பொருந்தயநரித்திரத்தைப்போக்கும் மருந்தல்லவோ சகலசீவ செந்துக்களுக்கும் உரித்தானுயிர அருணாசலக்கடவுள் சபஞ்சாட்சரமென்னும் ஐந்தெழுத்து-என்றவாறு (எஆ)

அஞ்செழுத்தை யோதுமரீக்தஞ் சுவர்தலையிற்
அஞ்செழுத்தைக் கஞ்சன் றுடைசுருமே-யஞ்சுதலைச்
கொன்றதுது நல்லா வொருருமையா நின்றதலை
யின்றறுப்பான் சொணேச நென்று

(இ-ள்) தாமகாமவரினுதித்த பிரமதேவன் ஐந்தெழுத்தென்னும் பஞ்சக்ஷரத்தைச் செபிப்பவரீகளுக்குப்பயந்து அவர்தலையிலெழுந்த இமப்பெழுத்தைக்கலைத்துவிடுவன் அதே நெனியிறமக்கு மைந்துதலை ஈஸ்பாருக்கு மைந்துதலையென்று கரீவந்திகாண்டதால் கொடுத்த முன்னிருந்த ஐந்திரசில் ஒருசிரசையுமுத்த அருணாசலக்கடவுள் இப்போ திருக்கும் தாங்குசிரசையும் இம்மைக் கறுத்தெறிவாரென்று நினைத்து-என்றவாறு (அய)

என்றுதமன் னுதுவரை யேற்கவே தானழைத்து
நின்றுலாக்குஞ் சோணகிரி நித்தனூர்க்கிசும்படிமை
யானவர்க்கு நீவணங்கியப்பாலே போமென்று
தானவர்க்குப் புத்தியாத் தான்

(இ-ள்) எப்போதும் இயம்சுருமராஜன் தனது துதுவர்களைப்
பழகிவந்திருந்தான். அருளுசலக்கடவுளுக்கு அபிமையானவர்க
ளைக் கண்டால் நீங்கள் அவர்களை வணங்கித் துதித்துச் செய்து அப்பாற்
போங்களென்று புத்தியுறும்படி சொல்வது - என்றவாறு (அக)

பத்திரருஞ்சோணசன் பொன்னடியை வாழ்த்துனர்க்கு
பத்திரரு மெய்க்ஞானம் பாலிக்கு-முத்திரரு [ப
மாற்றிய திவினையை மாற்றுவிக்கு மைந்தெழுத்தைப்
போற்றிய தெஞ்சமே பூண்டி

(இ-ள்) அருளுசலக்கடவுளது பொன்போன்ற பாதங்களைத் துதிப்
பவர்களுக்கு நல்ல புத்தியும் தெய்வபத்தியும் மெய்க்ஞானமும்
மோட்சமுறும் கொடுக்கும் வெல்லுற்றரிய திவினையைநீக்கும் ஆ
கையால் துதித்து நற்கரியடைநற் கற்பாத எனது தெஞ்சமேப
ஞ்சாட்சாத் தைமயவாய் செபித்துத்தாத்திரஞ் செய்வாய்-எ-று.

பூண்டவதைக் கெல்லாம் பாபுந் துமணி முத்திருக்க
வேணியிம் பகும்பான் விவரக்கத் தீண்டாமற்
பொங்கலுந் தோலெனும்பும் பூண்டாயி தென்னருணைச்
சங்கரா கல் தரா

(இ-ள்) ஆபாணபாண ஆணிவதற்கிசைந்தரத்தினங்களுந் முத்து
களும் அதற்கு வேண்டிய பசுமை பொருந்திய பொன்னினையும்
க்க அனவளையபரியாயில் விஷித்தையுடைய பாம்பும் புலித்தோ
லும் எனும்பும் ஆபாண மாகத் தரித்தாய் இதென்ன திருவண்ணா
மலையில வசிக்ருக கர்த்தனைக் கையைச் சடாமகுடத்திற்றரித்த
வனென சொல்வீர் - என்றவாறு அக

கக்கா தானே கடையேனை யெந்தநா
எக்கா தரவா லழைக்குநா - ணங்காதல்
பார்க்குநாள் சோணைச பார்த்துப் பரகதியிற்
கேர்க்குநா னெந்தநாள் செப்பு

(இ-ள்) அருளுசலக்கடவுளே கக்காதானேகடையேனாகியஎன்
னை ஆதாவோயி அழைத்து உமதுபாதத்திற்சேர்க்குநாள் எந்தநா
ள் என்னுடைய விருப்பத்தையறிந்து பரகதியென்று மோட்சத்
தையடைவிக்குநாள் எந்தநாள் சொல்வீர் - என்றவாறு அச

செப்பரிய வாணவத்தைச் சேதமுற மும்மலத்தை
யொப்பிலாக் சஞ்சிதத்தை யொட்டிமேன-னிப்போ
தருவாகி நின்ற வருணகிரி யாணக்
குருவாக வெண்ணுளத்தே கொண்டி

(இ-ள்) சொல்லுதற்கரிய ஆணவம் - மாயை - காமிய மென்னு
மும்மலத்தையும் இனையில்லாத சஞ்சிதத்தையும் இப்போது என்
னைவிட்டு நீக்கினேன் அதெப்படி மயலில் அருவருவாக யிருக்க
ம் அருணாகலக் கடவுளை குருவாக என்று நெஞ்சத்திற் கொண்டி-
ன்றவாறு

அதி

கொண்டறெறி சற்றுக் குலையார் மனத்திருக்கு
மண்டர்கோ வேயருணை யண்ணலே-தொண்டர்க்
கிடையாறு நெஞ்ச மிருவினையா லென்று
மடையா தெழுபிறப்பா மல்,

(இ-ள்) தாங்கள் கொண்ட றெறிமுறை கிஞ்சிற்றுக்கொடாது அடி
யார்களது மனதில் நிலத்திருக்கும் தோதெவனே அண்ணாமலைக்கி
றைவனே உமது அடியார்களுக்கு புத்திகொடாது நல்வினை தீவினை
யென்னு மிருவினையாள் எழுவன எத்தொற்ற மென்னுந் துன்பத்
திற்கிடமாகிய பிறப்பு எப்போதும் அண்ணாது நின்றவாறு, அன்

அல்லதொரு தெய்வமறி யன்றிந்தாலு
நல்லதென்று நெஞ்சத்திற் றுடென்பான் - சொல்லரிய
வண்ண மலைமேவு யண்ணலையு மண்ணலி
துண்ணு முலையானே யும்

(இ-ள்) சொல்லுதற்கரிய அண்ணாமலையிற் வசிக்கும் கர்த்தனை
யுமாவாறு இடப்பாகத்திலுமரிந்த உண்ணு முலை மமையையும் அ
ல்லாமல் வேறேயொரு தெய்வத்தை அறிப்பது அப்படியறிந்தா
லும் இதுமோட்சத்தைக்கொய்க்கும் நல்லதெய்வ மென்று இரு
தயத்திற் நினைவேன்- என்றவாறு

அஎ

உம்மை நினைந்தே யுருகி யருணைசரி
தம்மை நினைந்தார் தமக்கெல்லா - மும்மையிலே
யெல்லாருக் காண வெளிதே புலமிதி
னல்லார் துதிக்கு நடம்:

(இ-ள்) மூவாசையை யொழித்தனானவாண்கள் துதிக்கும் அரு
ணாகலக்கடவுளே உம்மை உண்மையாக நினைத்து மனமுருகித் தோ
தநிரஞ்செய்பவர்களுக்கல்லாமல் இப்பிறப்பில்மற்ற யாவரும் க
ண்டி தெரிவிக்க அறிதாரும் இப்பூவுலகின் கண்டல்லபெரியோர்களா
ல் காண்பதோத்திரஞ்செய்யும் நடனம்- என்றவாறு

(அஅ)

நடவையறுத்தானருணை நம்பனுக்கன் பில்லா
ருடவையொறுப்பதாலாவதுண்டோ-வடவையு
லோதினும்பாசமொளியுமொபுற்றிலே
மொதினும்பாம்புசாமோ

(இ-ள்) நடவையென்னும்பிறப்பையறுத்த இரட்சிக்கும் அருணை
சலக்கடவுளிடத்தில் அன்பில்லாதவர்கள் வெப்பதங்களில் உடவைய
ருத்தினதால் ஆவதொன்றுண்டோ வேதசாஸ்திரங்களை வாசித்த
தினும் ஆசாயாசமென்னுங்கர்மங்கள் தம்மைவிட்டு நீங்குமொநீங்
காது அப்படியெனில் புற்றைத்தடிக்கொண்டடித்தார் அகனுவளி
ருக்கும்பாம்பு இறந்துபோமோ இறவாமனுள்ளிருத்தல் போல் அ
வர்கள் பாபகர்மங்களுந் நீங்காது-என்றவாறு (அ-ள்)

நல்லரபக்தியில்லாதவர்கள் செய்யும் விரதம் விருதாவாம் என்
பதாம்

மாமகமறேந்தோணகிரி முரீக்தியேமும் பலத்தின்
ருகமறேனின் பருமை தானியென்-காதராய்
தம்மதென்ற காயத்தொடர்வெடுத்திதநாரணியி
னம்மதென்னுக்கண்டாய்நரி

(இ-ள்) அருணைசலக்கடவுள் எல்லாதுகிய நான்மொகமென்னு
ம் ஆகையநீக்கென் ஆணவம் பட்டாமியமென்னுமும் மலத்தி
னனுண்டாகிய விருப்பத்தையும் அகற்றேன் உமதுபருமையிப்
படிப்பட்டதென்றுமறியென் மானிய சரீரத்தைப்பெற்றும், சாக்
கைநாய்நரி முதல் பவைகள் தங்களுக்கிடையெய்றறினந்துக்கொ
ள்வதற்கெல்லம்துநீசரீரத்தால்வெறுபியோசனங்கண்ணென்-எ-

நரிக்குப்பாதிசொறுநான்சுமந்நொந்நே
னரிக்குமரிதாமரனே-தெரிக்குமற
காணாதோணகிரிக்கண் ணுதலெறிப்பதத்தைப்
பெணாதநாயென்பிறந்து

(இ-ள்) மகாவிஷ்ணுவாற்காணாதகரியகசனே நான்குவெகங்க
ளானும் அரிப்பட்டாத அருணைசலக்கடவுள் நெற்றிக்கண் ணுடை
யவனை உமது பாதுகாவித்தத்தைநின்றது தோத்திரஞ்செய்யா
த அடியென் இச்சரீரமெறித்துநரிபுகிப்பதற்குக் கட்டுச்சோ
றெனச்சுமந்து துன்பப்பட்டேன்-என்றவாறு (அ-ள்)

பிறந்திருக்குந் தெய்வப்பிணக்களைக்கொண்டாடே
யுந் தநமுக்குஞ்சோணகிரியாடே-பிறந்திறவா
வும்மைப்புழுந்தேயுமக்கடிமை உண்போ
தம்மைப்புழுந்தவல்லாற்றான்

(இ-ள்) தருமமேயிகுதியாய்த்தழைத்த திரிவண்ண மலையில்வசித்
 துந்கரித்தனெயிறப்பிறப்பில்லாத தெவரினாததோத்திரஞ்செய்
 து உட்கழமைபாணபத்தர்களைத் துதிப்பதல்லாமல் பிறந்துபிற
 ந்திருந்தவையெல்லாம் இன்னவர்களைக்கொண்டாடித் தோத்திர
 னஞ்செய்யேன்-என்றவாறு

தானவர்கண்முப்புரத்தைத்தானெரித்துநஞ்சுத்தீர்
 வானவர்க்காச்சோணகிரிவள்ளலெயெனம்
 விருப்பாமலர்குடிவெண்டிஞனின்ட
 நெருப்பாவிருந்ததென்னீர்

(இ-ள்) சதாரியுத்திலும் அழிபாத அருணசுலக்ஷணமுப்புரா
 திகளான இரட்சசரது உபகூதரவத்தினுலும் சமுத்திரத்தினுரித்த
 விஷத்தினு கெ. நோத்தினுலும் பயந்து துதித்த தெவர்களுக்கா
 க அந்தரட்சசர்களுடனே முப்புரத்தைபெரித்தும் கடலிலெ
 முந்த விஷத்தைப்புகித்தும் அவர்களை இரட்சித்தீர்-மகாவிஷ்ணு
 வானவர் பண்டியகி தெவரினது பாதுகாத்தவர்களைக் கண்ணி
 யோயி பூமியைத் துளைத்துக்கொண்டி சென்றவர் அவருக்குப் ப
 லப்படாமல் நெருங்குதற்குப் புக்கினிமலையா யிருந்ததென்ன
 சொல்வீர்-என்றவாறு,

நீரழிநஞ்சுத்த நீத் தோன சாணகிரி
 யாராவமுதெயென் னயென-பாராநுந்
 தாயையெழுதையற தானியா மத்திரியு
 பேதையெற் காராவர் பின்

(இ-ள்) சமுத்திரத்திலேயிறந்த விஷக்கண்ணுடைய நெருப்பல்லா
 தவண்ண இருவண்ண மலையில்வசிக்கும் தெவிட்ட தவமுத்தமேள
 ண்ணையனே சகலபுவன விஸ்ருள்ள சரகரகளை இரட்சிக்குந்
 தந்தையே உம்மைப்புகிக்கு தெய்யுந் தர்மமும் அறியாமல் திரி
 யும் அறிவில்லாதவனாகிய அடியெனுக்கு உம்மையல்லாமல் ஆகரவு
 யார்-என்றவாறு,

பின்னை பெருவரில்லை பேருவசிற நஞ்சமா
 வன்னந் தருமருணை வையகேயென்ன
 வெயிப்பதற்குக் காப்பதற்கு மெல்பிறவிநோயைக்
 கொடிப்பதற்கு நீதோ கெடார்

(இ-ள்) சகலசீவர்த்தமும் கெடுக்கும் அன்னக்கொடுத்திரட்சிக்கு
 ம் அருணசுலக்ஷணமுப்புரா திகளான ஒருபொருளாகநினைத்து சிருஷ்டி
 ப்பதற்கும்கிருஷ்டித் இரட்சிப்பதற்கும் எனதுபிறப்பென்னு
 ம் கொடியநோயைக் கெடிப்பதற்கும் அழிவில்லாத நீதோயல்லா

மல் இவ்வுலகில் தஞ்செமென்றடைந்த என்னை இரட்சிப்பதற்குவெ
றொருதெய்வமில்லை-என்றவாறு,

நீர்சென்னை வெணி திவலாவென் னிள்விறப்பை
யாழ்வாணப்பார் நியல்வா தாயுங்காற் - பாரியிற்
பெய்யாவாங்கொடுக்கும் புண்ணியனை செண்ணகிரி
பையாருருளையா

(இ-ள்) கங்காதேவியை சடாமருடத்திற்கறித்தசோதிஸ்வரூப
னை அழியாதவரத்தைக் கொடுக்கும்புண்ணியனை அருணாசலக்க
டவுளே அன்புடையவனதை ஆலயமாகக்கொண்டவனெபார்க்குமி
டத்தில் எனது அளவில்வாழ்பிறப்பிறப்பை அழிக்கவல்லவா நீயோய
லலாமல் இப்புவலகில்பார்- என்றவாறு,

சுருணையாநின் சுழல்பணிய மாட்டே
னருணாசலாவென் றழையென்-மரணந்த
வத்தி லொதுங் காத்தறியென் கண்ணயுன்மன்
கோலத்தில் னையென் குறித்து

(இ-ள்) கிருபைக்கடலான ஐயென் உமது பாதாரவிந்தங்களை
வணங்கித் தேவர்களுஞ்செய்வென் அருணாசலக்கடவுளெயென்
தும் அழையென் மரணகாலத்திதும் உமமை நினைத்து நற்செய
டையும்வழியறியென் எனதுகண்ணைக்கொண்டும்தெவர்துஸைவ
ருபத்தைப்பாரென்-என்றவாறு,

குறியெனிருபத்தைக் கூறும்வனசுற்
ரவியெனறிந்தவர்கொன் றுற்றேன-சுறியெனின்
ருயுமறைத்தடந் தண்ணாமலையானே
மாயுமிருந் தவயாமலம்.

(இ-ள்) நான்குவெகங்களுந்தேவர்கறிய அருணாசலக்கடவுளே
சுறியனாகியவான் தேவர்காத்தறித்து உமது பாதாரவிந்தங்களை
அடையும்வனாயுஞ் சற்றுமறியென் னறிந்தபுண்ணியவான்சுருக்
கும் ஒருவுபகாரஞ்செய்யென் னம்மனமானது கம்மாயிருந்தலை
ச்சலப்பட்டுஇறந்துபோம்-என்றவாறு,

ஐயா மாப்பாவையாடுவதுஞ் சூத்திரிகள்
வைவாகியோபாவை கற்றதோ-வெய்யவினை
யென்னிச்சை யோவருளை யீசாபடைத்தனிக்கு
முன்னிச்சை யன்றோ வுரை

(இ-ள்) என்னையனே மாத்தினுஞ்செய்தபுறம்மறப்பதுஆட்
டிவைக்கட்கு ஸ்ரீரங்காரணதுகைப்பழக்கந் துலோ அல்லதுஅந்

தப்பதுமைநாடுகக்கத்திறதோ பார்த்துமிடத்தில் சூல்கிரகங்காரசு
 ப்பதுமைநாடுப்பதுபொம்மொறுயவின்னக் கள் என்னிச்சையாந்
 மபுதா அருணாசலக்கடவுளே சீவனெந்நக்சு னோசிருய்யிதத்தி
 ப்பதுமேவரீரிச்சையாந்நெய்வதல்லவொசொன்

உணாக்கு மடியா ருநிரிப்பிரிவா டாமத்
தணாக்குளா னந்தவெள்வந் தண்ணைநிறாக்கு
யெண்ணுர் புரமெரித்த வெந்நையரு வகிரிக
கண்ணா ரமுதயெனுந் தாரர்

(இ ள்) மதியாநவரீரான இ முப்புரத்தைவெரித் தன் னுபகவிப
அருளுதலக்கடவுளது கிருபாநோக்கவெ ன்னு ம்கமத்தமகி
மைவைபத்தியுடனே ததித்தும் அடியாரது உயிரென் னும்புயிர்
வாரட்டையாமலிப்பூமியில் ஆனந்தமென் னும்வெள்ளத்தை
நிரப்பும்-என்றவாறு,

அருணகிரியந்திரி யழகு வென்பார் தாமம்
கருணையுடன் சுந்தரனாகக் கண்டி- அருணையண்ணல்
வீரனா பெண்ணுக்கன், செந்தனாக் குமாற்ருக
மாளுமல் வைப்பார் மகிழ்த் து

(இ-ள்) இவ்வாறு தாதிதெயன் னும் அமரபொருந்தியவெ
ன்பாது நற்பம் மிகுதியாகிப்பவர்களைப்பார்த்து அருளுச
ல்க்கடவுள் சந்தோஷித்தான். இம்மைப்பொருந்தியதெவலோகத்தை
யாளுந்தேவந்திரா னுக்குச்சமமாகதெவலோகத்தில் எப்பொரு
ம் தீராமல்வைப்பார் என்றது.

மன்னார் சங்குத்திட்டிக்கு வந்தேசிவஸ்தலபாத்தினாற்
புதுநாடு சென்னை நகரம் திருவினனாமதிபெற்றுக்கொண்டிரு
ந்தேசியப் பிழாநாடு திருநாவைழுந்தருளிய அண்ணாமலைபா
ர் சென்றபடியிருந்தனாமையினால் குகையினிடத்துமகிமைபுடனி
ருந்த கன்னட மூர்த்தபாபிய குகை மகிமையுடைய அல்லா
மலைபார் வரப்பிரசாதத்தினால் அவரைத் தொந்திரஞ் செய்த அரு
ணகிரியந்தாதி,

மூலமும் - உரையும்,

முத்துப்பெற்றது.

மீகண்டதேசிகம் திருவடிவாய்த்.